

Olszewski, Eugeniusz

Zgromadzenie Ogólne Komitetu Międzynarodowej Współpracy w Zakresie Historii Techniki

---

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 20/1, 184-185

1975

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cja), przygotowanie utworzenia w bliskim czasie trzeciego z kolei wydziału naukowego Sekcji.

Sytuacja finansowa Sekcji, przedstawiona w sprawozdaniu jej skarbnika, niepokojąca już przed trzema laty⁸, pogorszyła się tak znacznie, że Rada Sekcji przedłożyła Zgromadzeniu wniosek o podniesienie o 50%, począwszy od 1976 r., składek członkowskich; wniosek ten większością głosów uchwalono. Jednomyślnie natomiast przyjęto propozycję nowelizacji statutu, przewidującej zwoływanie od 1977 r. zgromadzeń ogólnych Sekcji, a zatem i międzynarodowych kongresów historii nauki, co cztery, a nie co trzy lata — jak było dotychczas — z czego wynika też przedłużenie o rok kadencji Rady Sekcji.

W przedostatnim punkcie porządku dziennego powołana jeszcze przed rokiem Komisja Wyborcza (Polskę reprezentował w niej prof. J. Bukowski) przedstawiła kandydatury do Rady Sekcji na lata 1975—1977 (kadencja Rady rozpoczyna się z początkiem roku kalendarzowego). Kandydatury te zostały w całości przyjęte przez Zgromadzenie. Nowym przewodniczącym Rady został długoletni sekretarz generalny, a ostatnio wiceprzewodniczący Sekcji prof. R. Taton (Francja), wiceprzewodniczącymi zaś — prof. A. T. Grigorjan (ZSRR) i prof. E. Hiebert (Stany Zjednoczone). Stanowiska sekretarza generalnego i skarbnika powierzono na drugą kadencję drowi F. Greenawayowi (Wielka Brytania) i prof. O. Pedersenowi, a na członków Rady wybrano prof. B. Suchodolskiego (Polska) i M. Watanabego (Japonia). Stanowiska zastępcy sekretarza postanowiono nie obsadzać.

Na zakończenie obrad przyjęto wniosek brytyjskiej grupy narodowej, aby kolejny, XV Międzynarodowy Kongres Historii Nauki odbył się w 1977 r. w Edynburgu. Jako daty tego kongresu przewiduje się 11—21 sierpnia, a sekretarzem Komitetu Organizacyjnego Kongresu jest prof. E. Forbes z Uniwersytetu Edynburskiego.

Eugeniusz Olszewski

ZGROMADZENIE OGÓLNE KOMITETU MIĘDZYNARODOWEJ WSPÓŁPRACY W ZAKRESIE HISTORII TECHNIKI

W dniu 22 sierpnia 1974 r., w czasie XIV Międzynarodowego Kongresu Historii Nauki, odbyło się w Tokio Zgromadzenie Ogólne Komitetu Międzynarodowej Współpracy w Zakresie Historii Techniki (ICOHTEC). Obradowało ono dołącznie w trzy lata po poprzednim, drugim z kolei Zgromadzeniu¹.

Ze sprawozdania, przygotowanego przez sekretarza generalnego Komitetu prof. M. Daumasa, a przedstawionego Zgromadzeniu — wobec nieobecności w Tokio prof. Daumasa — przez przewodniczącego Komitetu prof. E. Olszewskiego, wynika, że liczba grup narodowych, gromadzących większość członków Komitetu, powiększyła się ostatnio z 4 do 5, gdyż do Komitetu przystąpiło Brytyjskie Towarzystwo im. Newcomena² (pozostałe grupy działają w Kanadzie, Polsce, Stanach Zjednoczonych i Związku Radzieckim).

Działalność Komitetu koncentrowała się w ubiegłym trzyleciu na organi-

⁸ Por. sprawozdanie z poprzedniej sesji Zgromadzenia Sekcji w nrze 2/1972 „Kwartalnika”, s. 431.

¹ Por. informację o tym Zgromadzeniu w nrze 2/1972 „Kwartalnika”, s. 434—435.

² Por. informację o tym towarzystwie w nrze 2/1967 „Kwartalnika”, s. 487—489.

zacji kolejnych sympozjów, związanych z podjętymi przed 6 laty badaniami nad wprowadzaniem postępu technicznego przez kraje nie będące jego inicjatorami. Trzecie sympozjum na ten temat odbyło się w 1973 r. w Jabłonie³, czwarte — w ramach XIV Kongresu⁴. Prócz tego w informacjach Komitetu ogłoszono pierwszy wykaz zainteresowań badawczych 75 członków Komitetu (w tym 9 Polaków), którzy odpowiedzieli na odpowiednią ankietę.

Dyskusja nad sprawozdaniem dotyczyła przede wszystkim dalszych prac Komitetu. Zastanawiano się nad tematyką sympozjum czy sympozjów, które mogłyby się odbyć w 1977 r. bądź w ramach XV Międzynarodowego Kongresu Historii Nauki w Edynburgu, bądź bezpośrednio przed tym kongresem. Obok tematyki ogólnej, kontynuującej dotychczasowe prace Komitetu, wysuwano propozycje tematów związanych z wybranymi gałęziami techniki, np. z technologią chemiczną. Proponowano też przystąpienie do wydawania biuletynu Komitetu jako publikacji albo samodzielnej, albo związanej z jednym z czasopism poświęconych historii techniki (np. włoskim „Le Machine”).

Następnym punktem porządku dziennego było dokonanie pewnych zmian statutowych zaproponowanych przez ustępujący Zarząd; jedna z nich powiększyła liczbę członków Zarządu z 10 do 16—18 oraz liczbę członków jego Biura z 4 do 5, druga — wprowadziła do Zarządu ustępującego przewodniczącego i ustępującego sekretarza generalnego.

Na tej podstawie przystąpiono do wyborów nowego Zarządu, do którego weszli przedstawiciele 11 krajów: Czechosłowacji, Francji, Japonii, Kanady, NRD, Polski, RFN, Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Włoch i Związku Radzieckiego. Łącznie Zarząd liczy 17 członków, przy czym po dwu przedstawicieli mają w nim: Francja, Polska, Stany Zjednoczone, Wielka Brytania, Włochy i Związek Radziecki. Następnego dnia Zarząd wyłonił Biuro Komitetu w składzie: przewodniczący: prof. L. Bulferetti (Włochy), wiceprzewodniczący (wybrani ponownie): prof. M. Kranzberg (Stany Zjednoczone) i prof. S. W. Suchardin (ZSRR), sekretarz generalny (pełniący też funkcje skarbnika): prof. J. Abrams (Kanada), sekretarz do spraw wydawnictw: prof. I. Pietrzak-Pawłowska.

Eugeniusz Olszewski

³ Por. sprawozdanie z tego sympozjum w nrze 1/1974 „Kwartalnika”, s. 187—189.

⁴ Por. w niniejszym numerze sprawozdanie I. Pietrzak-Pawłowskiej z Kongresu.